

Poškrábal mě za ušima! Bella si nedokázala vzpomenout, kdy to udělal naposledy. Bylo to úžasné.

Rodina odešla a Bella ještě pár minut civěla na strom a snažila se vnímat jeho krásu. Z kuchyně bylo slyšet televizi, a to znamenalo, že rodina večeří. Nakonec přeběhla ke stromu, prohlížela si všechna ta krásná světýlka a nasávala všechny nádherné nové vůně.

Na stromě nebyl jen popcorn. Visely tam i pruhované cukrové tyčinky a čokoláda zabalená v lesklých obalech. Bella obvykle nesměla jíst čokoládu, ale obvyklá pravidla zřejmě o Vánocích neplatila.

Znovu jí zakručelo v žaludku a ona už nemohla dál čekat. Postavila se na zadní nohy a předními tlapkami se opřela o větve stromu. Pustila se do cukrové tyčinky, která posloužila jako dobrý předkrm.

Pak se dala do popcornu. Vychutnávala si každyčké sousto a po každém si olízla sůl z tlamy.

Bylo to jako hra, sledovat cestičku z nadýchaných zrn, která se vinula po stromě. Křížila se a směřovala výš a výš.

Aby tam Bella dosáhla, musela balancovat na špičkách prstů.

A pak –

BUM!

Strom se zřítíl na zem.

„Počkej v –“

„Áááá!“

Bella se otočila a uviděla ve dveřích stát celou rodinu McBrideových. Pan McBride ohromeně zalapal po dechu a paní McBrideová si přikryla ústa rukou. Bellin bratr se rozesmál, ale sestra se dala do breku.

„Bella nám zničila stromeček!“ zakvílela.

„Bella nám pokazila Vánoce!“

„Tak tohle byla poslední kapka!“ zaječela paní McBrideová. „Už ji tu nemůžeme dál mít. Ne, když má přijít to maličké.“

Bella stáhla ocas mezi nohy. *O čem to mluví? Co je „poslední kapka“? Co je „to maličké“?*

„Nikdy jsme neměli připustit, aby nám ji